

Peder Sass (S):

Lovforslaget om ændring af lov om social bistand og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, som vi skal behandle her, er jo en genfremsættelse af lovforslag nr. L 199.

Jeg vil gerne indledningsvis give udtryk for, at Socialdemokratiet er positive over for hovedindholdet i dette forslag. Forslaget har for det første det sigte at fremme et effektivt integrationsarbejde med flygtninge og for det andet at tilstræbe, at de opgaver, som integrationsarbejdet indebærer, ikke bliver en økonomisk belastning for de lokalsamfund, som har mange flygtninge.

Vi er dog ikke helt sikre på, at forslaget lever op til dette sigte. I rapporten fra Socialministeriets arbejdsgruppe 90/1991 skønnes det, at ca. 30.000 flygtninge er omfattet af den nuværende 6½-års-bestemmelse om 100 pct. refusion, og en væsentlig del af dem vil i de kommende år overskride denne 6½-års-periode. Kommunernes Landsforening har tidligere udtrykt betænkelighed ved at reducere refusionen fra de nuværende 100 pct., og ligeledes har man fremsat ønske om, at integrationsperioden blev forlænget ud over 6½ år, bl.a. med den begrundelse, at omkring halvdelen af de flygtninge, der kommer til landet, kun har en begrænset eller slet ingen uddannelsesmæssig baggrund, hvilket er en alvorlig barriere for integrationsarbejdet. Socialdemokratiet vil gerne støtte dette ønske om en forlængelse af denne periode, så integrationen bliver så effektiv som muligt.

Under integrationen støder vi mod en af det offentliges selvskabte konflikter, nemlig manglende kapacitet i uddannelsestilbudene på grund af stramme budgetter, og det punkt kommer vi også til at gøre noget ved. Kommunernes økonomi er hårdt trængt, og en af årsagerne er den store arbejdsløshed, som også rammer flygtningene. De undersøgelser, vi kender, viser, at arbejdsløsheden er 3 gange højere blandt flygtninge end blandt danskere. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at 87 pct. af flygtningene modtager kontanthjælp i 6½-års-perioden, og derefter forudsætter man, at 60 pct. fortsat vil modtage kontanthjælp. Vi tror, dette tal er for lavt sat, og i den beklagelige situation, Danmark befinder sig i med over 300.000 arbejdsløse, bliver det ikke nogen let opgave for kommunerne at integrere flygtningene i det danske samfund.

Selv om der i forslaget er indarbejdet et kompensationsbeløb til kommunerne for nedsettelsen af refusionen fra 100 til 75 pct., burde bestemmelsen formuleres således, at man sikrede en mere direkte, målrettet indsats over for børnene. De kommuner, som har påtaget sig eller er blevet pålagt denne opgave, skal ikke straffes, så vi forlanger, at der sker en mere retfærdig fordeling via de særlige udligningsordninger imellem kommuner med mange flygtninge og de kommuner, der har få flygtninge. Der savnes fortsat en plan for en bedre fordeling af de modtagne flygtninge, og det blev også nævnt under behandlingen af lovforslag nr. L 199.

Der er en del uklarheder i forslaget og bemærkningerne, som vi ønsker at få belyst under udvalgsarbejdet. Det gælder spørgsmålet om tolkning af opholdskommunereglerne og opgørelsesmetoderne vedrørende flygtningeantallet. Til gengæld kan Socialdemokratiet tilslutte sig følgende punkter i forslaget: Udvidelsen af personkvoten, at der ydes 100 pct. refusion til handicappede og uledsagede flygtningebørn, at der ydes særlige aktiviseringsstilskud, at kommunerne kan overtage ansvaret tidligere end efter 1½ år, og at der oprettes denne pulje på 10 mio. kr. i 1992.

Til trods for forslagets mange positive elementer kan vi ikke frigøre os for den tanke, at det nødvendigvis må stille krav om yderligere personaleressourcer til integrationsarbejdet i kommunerne i relation til arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og familieproblemerne. Vi kan ikke se, der er taget højde for denne problemstilling i aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi i perioden 1992-94.

Vi skal belønne de kommuner, der gør noget for at fremme integrationsindsatsen for flygtninge, og hermed skal jeg give udtryk for, at vi vil gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde med dette lovforslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører ganske rigtigt nævnte, er dette forslag i vid udstrækning en genfremsættelse af et forslag, der tidligere er behandlet i Folketinget.

Baggrunden for forslaget er aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening fra juni 1991, hvor man enedes om en ændret